

Ο Πτέραρχος Νέρων Πλατής ο οποίος διετέλεσε Αρχηγός Γ' Κλαδού ΓΕΑ, Τεχνικός Επιθεωρητής, Αρχηγός 30ου Αρχηγείου Αεροπορικού Υλικού, καταθέτει για τον Κων/νο Δαβάκη:

“Ο συνάδελφός μου Πτέραρχος Κων/νος Δαβάκης θα γραφεί με χρυσά γράμματα στην Ιστορία της Αεροπορίας. Πέραν των ηρωικών

Η πγεσία της Αεροπορίας με τον Στρατάρχη Μοντγκόμερυ και τον Αρχηγό ΓΕΑ Αντιπτέραρχο Εμμ. Κελιοϊδή, καθήμενους. Πρώτος από δεξιά, όρθιος, διακρίνεται ο Σμήναρχος Αρχηγός Β' Κλάδου ΓΕΑ Κωνσταντίνος Δαβάκης, ο Υποσπιστής του Μοντγκόμερυ, ο Υποπτέραρχος Αρχηγός Α' Κλάδου ΓΕΑ Κ. Εξαρχάκος, οι Σμήναρχοι Πασπαράκης, Μύρων Στρατηγάκης, Βάλβης και οι Υποπτέραρχοι Γ. Δούκας και Επαμ. Πλούμπης (Βαθμός Ταξίαρχου ήταν υπήρχε στην Αεροπορία τότε.)

του πράξεων κατά τους πολέμους 1940-1949, είναι έντιμος, γεναιόψυχος, δίκαιος και Ανθρωπος με Α κεφαλαίο.

Ενοχλείτο και ενοχλείται αφάνταστα, όταν προσπαθεί κάποιος να τον θίξει. Μία με δύο φορές ενθυμούμαι όταν τόλμησαν να τον ειρωνευτούν αστειευόμενοι συνάδελφοι ανώτεροί του, τους έσπασε στην κυριολεξία στο ξύλο και ουδείς τόλμησε να προχωρήσει το θέμα περαιτέρω. Μία μάλιστα ημέρα ενώ συνεργαζόμουν με τον Αρχηγό ΓΕΑ Αντιπτέραρχο Κων/νο Μαργαρίτη, ανοίγει την πόρτα του Αρχηγού, ο Ταξίαρχος τότε Κων/νος Δαβάκης, ήταν απ' ό,τι ενθουμούμαι Γενικός Διευθυντής Ασφαλείας ΓΕΑ και με το αγέρωχο ύφος του και την βροντώδη φωνή του, λέγει στον Αρχηγό: "Κύριε Αρχηγέ μόλις τελειώσεις με τον Νέρωνα, πρέπει να σε ενημερώσω για το θέμα της ΔΑΚ (Διοίκηση Αγωγών Καυσίμων) και για τα έργα του ΝΑΤΟ στη Πάρνηθα".

Ο Αρχηγός ενώπιον μου του κάνει ένα λογοπαίγνιο, το οποίο το εκλαμβάνει ο Κ. Δαβάκης μειωτικό και υβρίζοντάς τον, εκσφενδονίζει ότι βρίσκει επάνω στο Γραφείο του Αρχηγού. Σε κάποια στιγμή πιάνει και το μελανοδοχείο, του το πετάει κατάμουτρα και τον περιλούζει με τη γαλάζια μελάνη. Ο δύσμοιρος Αρχηγός καλεί αμέσως τον υπασπι-

Σε χοροεσπερίδα στη Μονάδα της Πάρνηθας. Διακρίνονται ο Διοικητής της Μονάδας τότε Επισμηναγός Νικ. Παγώνης, οι Συμήναρχοι Κ. Δαβάκης, Αρχηγός Β' Κλάδου ΓΕΑ, Πέτρος Μητσάκος, Αρχηγός Γ' Κλάδου ΓΕΑ, ο Αντισμήναρχος Δημ. Καρακίτσος Δ/ντης Α1 του ΓΕΑ.

στή του, Αντισμήναρχο Μιχαήλ Τσίγκρη για να του παράσχει τις "πρώτες βοήθειες". Ο Υπασπιστής μεταβαίνει στο σπίτι του Αρχηγού φέρνει άλλη στολή και το επεισόδιο λήγει, ζητώντας συγνώμη ο Αρχηγός από τον Κ. Δαβάκη!!!"

Και συνεχίζει ο ππέραρχος Νέρων Πλατής:

"Σε όλα τα Εθνικά ή Αεροπορικά Συμβούλια που συμμετείχε διατύπωνε και εφάρμοζε μιά ολοκληρωμένη, συνεκτική και μακροπρόθεσμη γεωστρατηγική για ολόκληρη την Πολεμική αλλά και την Πολιτική Αεροπορία και τις Ένοπλες Δυνάμεις γενικώτερα. Είχε τολμηρά και προκλητικά οράματα, για την εξασφάλιση και διατήρηση της Αεροπορικής υπεροχής και ισχύος έναντι των άλλων Όπλων και Σωμάτων.

Το τελευταίο ίδιαίτερα διάστημα που ευρίσκετο στην ενεργό υπηρεσία, έδινε μάχες στη κυριολεξία για την αποφασιστική σημασία της Πολεμικής Αεροπορίας στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων, την αυτοδυναμία και ανεξαρτησία της ως και την μοναδικότητά της και τον γηγεμονικό ρόλο που καλείται στη σύγχρονη εποχή να παίξει.

Με προσωπικές παρεμβάσεις του Ταξίαρχου Κ. Δαβάκη προς τον πρωθυπουργό Κ. Καραμανλή, αποτρέπεται η υπαγωγή της Πολεμικής Αεροπορίας στο Στρατό Ξηράς ως Διεύθυνση Όπλου, αλλά και η συγχώνευση όλων των Στρατιωτικών, Αεροπορικών και Ναυτικών Νοσοκο-

Ο Σμήναρχος Κ. Δαβάκης ως Αρχηγός Β' Κλάδου ΓΕΑ με επιτελή του, στο γραφείο του.

Πτεραρχος Νέρων
Γ. Πλατάνης

Ανατολής και συμπεριελαμβάνετο εις τους εμπίστους του και στο άμεσο περιβάλλοντο.

Κατά τη διάρκεια μάλιστα που ο Κ. Καραμανλής είναι Υπουργός Δημοσίων Έργων και λίγο πριν από το θάνατο του Πρωθυπουργού Στρατάρχου Αλ. Παπάγου και ενώ γίνεται μάχη, για τη διαδοχή, ο Κ. Καραμανλής εις τον τότε Σμήναρχο Αρχηγό Ασφαλείας και Πληροφοριών ΓΕΑ Κ. Δαβάκη, αναθέτει τις διάφορες μυστικές επαφές με αξιωματούχους της Πρεσβείας των ΗΠΑ στην Αθήνα, που λόγω της πολύ σημαντικής για την εποχή θέσης του, γνωρίζει και στενά συνεργάζεται μαζύ τους. Έτσι πέραν του τότε Ακολούθου Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ, φέρνει τον Κων/νο Καραμανλή σε επαφή με τον τότε σταθμάρχη της CIA στην Αθήνα Άλφρεδ Άλμερ και όλοι μαζύ καλλιεργούν το έδαφος από πλευράς Πρεσβείας και διοχέτευσης Πληροφοριών προς τις Αμερικανικές Υπηρεσίες, για την προβολή του.

Παράλληλα από πλευράς Αεροπορίας ο Κ. Δαβάκης ενημερώνει εμένα, τον Ταξίαρχο Κ. Μαργαρίτη, τον Σμήναρχο Πέτρο Μητσάκο, ο οποίος έχει μάλιστα αρχικά αντιρρήσεις λόγω του ενδιαφέροντός του για τον Παναγ. Κανελλόπουλο και τον Υποπτέραρχο Επαμ. Πλούμπη ο οποίος μετ' ολίγον αποστρατεύεται. Από πλευράς στρατού ο Κ. Δαβάκης προσέγγισε και ενημέρωσε τον τότε Συνταγματάρχη Γεώργιο

μείων ως και του Υγειονομικού προσωπικού υπό ενιαία Διοίκηση, ως ανεξάρτητο Σώμα υπό το ΓΕΕΘΑ.

Ο πρόεδρος Σπύρος Μαρκεζίνης που μου έκανε την τιμή το 1973 να μου αναθέσει την Γενική Γραμματεία του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, με παρακάλεσσε να επιμείνω και εγώ για την ανάληψη από τον Κ. Δαβάκη του Υπουργείου Συγκοινωνιών, που του είχε προτείνει. Εκείνος όμως αρνείται και σε μένα όπως αρνήθηκε και στον Πρόεδρο να γίνει Υπουργός.

Διετέλεσε προσωπικός φίλος και στενός συνεργάτης του Κωνσταντίνου Καραμανλή από την περίοδο της Μέσης

Μπάλλα - τότε Αρχηγό του ΙΔΕΑ - ο οποίος με την σειρά του δίνει οδηγίες και κατευθύνσεις σε όλους του Ιδεάτες Αξιωματικούς που υπηρετούν στο ΓΕΣ, στο ΝΑΤΟ, στη ΚΥΠ και στο Γ' Σώμα Στρατού.

Όλες αυτές οι συντονισμένες ενέργειες σε συνδυασμό με άλλες υψηλές επαφές του Κων/νου Καραμανλή, οδηγούν τον τότε Βασιλέα Παύλο, στις 5 Οκτωβρίου 1955 στην απόφαση να καλέσει τον Υπουργό Δημοσίων Έργων της Κυβέρνησης "Ελληνικού Συναγερμού" και του αναθέτει την εντολή σχηματισμού Κυβέρνησης.

Στις 16 Αυγούστου 1953 ο Κωνσταντίνος Δαβάκης σε ηλικία τριάντα εππά (37) ετών, προάγεται κατ' εκλογή στον βαθμό του Σμηνάρχου. Την εποχή αυτή στη Πολεμική Αεροπορία υπάρχουν μόλις 8 θέσεις Σμηνάρχων, 4 θέσεις Ταξιάρχων (ο βαθμός του Ταξιάρχου στη Αεροπορία τότε θεσπίζεται), 3 θέσεις Υποπτεράρχων και μιας (1) θέσης Αντιπτεράρχου. Τον βαθμό του Αντιπτέραρχου φέρει μόνον ο Αρχηγός ΓΕΑ. Αποστρατευτικός βαθμός δεν υπάρχει, γι' αυτό και παρατηρείται όλοι οι παλαιοί Υποπτέραρχοι να αποστρατεύονται με το βαθμό του Υποπτεράρχου (π.χ. Π. Μητσάκος, Κ. Παναγόπουλος από Αρχηγούς ΑΤΑ, Αναστ. Βλαντούσης, Χρ. Κατσιγιάννης από Αρχηγούς Αρχηγείου Αεροπορικής Εκπαίδευσης, κα.).

Μόνον όσοι καταλαμβάνουν την θέση του αρχηγού ΓΕΑ προάγονται στο βαθμό του Αντιπτέραρχου.

Τον Οκτώβριο του 1954, καλείται ο τότε Σμήναρχος Αρχηγός Β' Κλάδου ΓΕΑ Κων/νος Δαβάκης, από τον τότε Υφυπουργό Αεροπορίας Στρατηγό Σέργιο Γυαλίστρα και τον τότε Αρχηγό ΓΕΑ Αντιπτέραρχο Εμμ. Κελαϊδή και του ανακοινώνονται από τον Υφυπουργό τα παρακάτω:

Αρκετοί Αξιωματικοί και Υπαξιωματικοί της Αεροπορίας, όπως γνωρίζετε, βρίσκονται κάτω από τη δίνη ανακρίσεων και αεροδικείων. Οι εφημερίδες καθημερινά ασχολούνται με αυτούς και την Αεροπορία.

Επερωτήσεις στη Βουλή δίνουν και πάρνουν. Αποφασίσαμε λοπόν να τοποθετήσουμε Διευθυντή του Α2 του ΓΕΑ ένα σοβαρό Αξιωματικό, δίκαιο, αντικειμενικό, έντιμο, ειλικρινή και πάνω απ' όλα παραδεκτό και αποδεκτό από όλες τις τάσεις. Μιλήσαμε και με τον Μεταξά (πρόκειται για τον φερόμενο ως Αρχηγό των κατηγορουμένων) και συμφωνήσαμε για την επιλογή. Αποφασίσαμε λοιπόν ότι ο καταλληλότερος και πλέον έμπειρος σε θέματα Ασφαλείας, Πληροφοριών, Κατασκοπείας, Αντικατασκοπείας, είστε εσείς και ως εκ τούτου, εσείς θα πρέπει να αναλάβε-

τε την Διεύθυνση του ΓΕΑ/A2.”

Μετά, τον λόγο πήρε ο Αρχηγός ΓΕΑ Αντιπτέραρχος Εμμανουήλ Κελαιδής και του είπε: “Κώστα προβληματιστήκαμε πολύ μέχρι να καταλήξουμε σε σένα. Το συντομότερο πρέπει να αναλάβεις τα νέα σου καθήκοντα. Δεν πρέπει να δίνουμε δικαιώματα στην Αντιπολίτευση και στο Τύπο”.

Ο Κ. Δαβάκης ατάραχος αφού άκουσε και τους δύο προϊσταμένους του απάντησε: “Ευχαριστώ για την επιλογή αλλά το να βρεθώ από Αρχηγός Κλάδου, Διευθυντής Διευθύνσεως που υπάγεται σε Κλάδο το θεωρώ άκρως υποτιμητικό”.

Προσπάθησε ο Αρχηγός ΓΕΑ να του εξηγήσει ότι πρόκειται για έκτακτη περίπτωση και ότι εν πάσει περιπτώσει το A2 του ΓΕΑ είναι μία πολύ σημαντική θέση και ιδιαίτερα αυτή τη περίοδο.

Χωρίς κανένα δισταγμό ο Κ. Δαβάκης απάντησε: “Επιμένω ότι με αυτή την μετακίνηση μειώνομαι, γι' αυτό και σας υποβάλω την παραίτησή μου”.

Τότε επενέβει ο Υφυπουργός και του είπε: “Εσύ κύριε Δαβάκη σαν Αρχηγός Β' Κλάδου έχεις υπό τις διαταγές σου και την Διεύθυνση Οργάνωσης του ΓΕΑ, καθείστε λοιπόν μία-δύο μέρες και φτιάξτε μια ανεξάρτητη Διεύθυνση ή ένα Αρχηγείο η μια ανεξάρτητη τέλος πάντων Υπηρεσία Ασφαλείας που θα υπάγεται μόνον στον Υπουργό και τον Αρχηγό ΓΕΑ, επέλεξε τα καθήκοντά της και το προσωπικό της μας τα καταθέτεις για να τα περάσουμε από το ΣΑΓΕ (Συμβούλιο Αρχηγών Γενικών Επιτελείων) και αναλαμβάνεις αμέσως καθήκοντα”.

Έτσι δημιουργείται η Διεύθυνση Ασφαλείας ΓΕΑ της οποίας την Γενική Διεύθυνση στις 23/10/1954 αναλαμβάνει ο Σμήναρχος Κων/νος Δαβάκης.

Με την ανάληψη των καθηκόντων του και σε συνενόηση με τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, φροντίζει και αποσπώνται στη Διεύθυνση Ασφαλείας ΓΕΑ από μεν την Χωροφυλακή ένας Αντισυνταγματάρχης, ένας Ταγματάρχης, δύο Μοίραρχοι, τρείς Ανθυπασπιστές και 20 Χωροφύλακες, από δε την Αστυνομία ένας Αστυνομικός Διευθυντής Β' ένας Αστυνόμος Α', δύο Αστυνόμοι Β', πέντε Ανθυπαστυνόμοι και είκοσι Αρχιφύλακες και Αστυφύλακες οι οποίοι και αποτελούν ένα Τμήμα της Διεύθυνσης. Το άλλο τμήμα είναι της Διαφώτισης όπου καθηγητές φιλόλογοι και θεολόγοι ως και ιερωμένοι επισκέπτονται όλα τα Αεροδρόμια της Χώρας και κάνουν πατριωτικές και Χριστιανικές ομιλίες προς

όλους του Αξιωματικούς, Υπαξιωματικούς και Σμηνύτες. Άλλα Τμήματα είναι της Ασφάλειας Αεροδρομίων και Υπηρεσιών, το της Ασφάλειας Προσωπικού, το της Κατασκοπείας - Αντικατασκοπείας, το της Ασφάλειας Πολιτικής Αεροπορίας, το της Ασφάλειας και Ελέγχου των Έργων κά. Επίσης άλλα τμήματα που ιδρύει και λειτουργεί ο Κ. Δαβάκης είναι: Ψυχολογικού Πολέμου, Ειδικών Ενεργειών, Πληροφοριακής και Αντιπληροφοριακής Δράσης.

Η νέα Διεύθυνση είναι παντοδύναμη και διατηρείται μέχρι την αποστρατεία του Κ. Δαβάκη.

Ο Κ. Δαβάκης συμμετέχει και τότε σε όλα τα Ανώτατα Αεροπορικά Συμβούλια με αποφασιστική γνώμη και άποψη. Ουδεμία εισαγωγή στις Αεροπορικές Σχολές ή μετακίνηση ή προαγωγή Αξιωματικού, Υπαξιωματικού, Σμηνύτη ή Υπαλλήλου (μόνιμου ή έκτακτου) γίνεται χωρίς την σύμφωνη γνώμη της Ασφάλειας ΓΕΑ.

Οι τοποθετήσεις όλου του προσωπικού των Γραφείων Ασφαλείας των Αρχηγείων, Βάσεων, Πτερύγων, Σμηναρχιών, Μοιρών και Υπηρεσιών γίνονται και ελέγχονται απ' ευθείας από την Διεύθυνση Ασφαλείας ΓΕΑ.

Το ίδιο συμβαίνει με την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, τα

Ο Βασιλιάς Παύλος με τον Υφυπουργό Εθνικής Αμύνης Δημήτριο Δαβάκη και τον Γενικό Διευθυντή της Διεύθυνσης Ασφάλειας ΓΕΑ Σμήναρχο Κ. Δαβάκη κατά τη διάρκεια ενημέρωσης σε άσκηση του ΝΑΤΟ στο Γενικό Επιτελείο Αεροπορίας.

Πολιτικά Αεροδρόμια, τις Αεροπορικές Εταιρίες (ελληνικές και ξένες) και το προσωπικό τους. Προσλήψεις, άδειες εισόδου στα Αεροδρόμια, φύλαξη πολιτικών Αεροδρομιών, γίνονται μόνο από την Διεύθυνση Ασφαλείας ΓΕΑ.

Επίσης στα διάφορα Αεροπορικά Έργα είτε Εθνικά είτε NATO, που κατά καιρούς γίνονται, όλοι οι εργαζόμενοι ελέγχονται από την Ασφάλεια ΓΕΑ.

Παράλληλα θεσπίζεται και νέο Όργανο, το Συμβούλιο Νομιμοφροσύνης Αεροπορίας του οποίου Πρόεδρος είναι ο εκάστοτε Γενικός Διευθυντής Ασφαλείας ΓΕΑ.

Κατά την διάρκεια που ο Κ. Δαβάκης τοποθετείται (1957-1959) στο NATO / Παρίσι φροντίζει και ανακαλείται στην ενεργό Υπηρεσία ο Ταξίαρχος Ανδρέας Τσίμπος και αναλαμβάνει την Αρχηγεία της Διεύθυνσης Ασφαλείας. Καθημερινά όμως ενημερώνει τον Κ. Δαβάκη στο Παρίσι και λαμβάνει οδηγίες για τις σχετικές ενέργειες.

Με τον Ανδρέα Τσίμπο τον συνδέει από την περίοδο της Μέσης Ανατολής μια μακρόχρονη φιλία και συνεργασία οπότε όπως είπε στον τότε Υφυπουργό Εθνικής Αμύνης Δημ. Δαβάκη "Φεύγω, ανακαλούμε τον Ανδρέα Τσίμπο και συνεργάζεσαι με αυτόν όπως με εμένα. Πρόκειται για άνθρωπο της απολύτου εμπιστοσύνης μας. Είναι δοκιμασμένος, μη φοβάσαι, όλα καλά θα πάνε. Εξάλλου θα έχω καθημερινή επικοινωνία μαζύ του και δεν θα ξεφεύγει τίποτα". Πράγματι έτσι και έγινε.

Μετά την επάνοδό του στην Ελλάδα ο Κ. Δαβάκης αναλαμβάνει και πάλι την Γενική Διεύθυνση της Διεύθυνσης Ασφαλείας ΓΕΑ και ΥΠΑ μέχρι το 1962 που αποστρατεύτηκε.

Μετά την αποστρατεία του η θέση αυτή καταργείται και οι αρμοδιότητές της, άλλες καταργούνται και άλλες μεταφέρονται στο ΓΕΑ/A2 και στα Αρχηγεία, Πτέρυγες, ΓΕΕΘΑ, Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ΚΥΠ, ΥΠΑ.

Από τη θέση αυτή του Γενικού Διευθυντού της Διεύθυνσης Ασφάλειας ΓΕΑ και ΥΠΑ, συνδέεται ακόμη περισσότερο με τον Βασιλέα Παύλο.

Ο Παύλος εκτιμά και αγαπά τον Κων/νο Δαβάκη από την εποχή που ήταν Διάδοχος. Πέραν της προσωπικής αντίληψης του Βασιλιά για τον Κ. Δαβάκη, από την περίοδο που είναι Υποδιοικητής της Αεροπορικής Βάσης Ελευσίνας (συμμοριτοπόλεμος) και αργότερα όταν υπηρετεί ως Διοικητής του Κρατικού Αερολιμένα Ελληνικού, Αρχηγός ΥΠΑ και Διοικητής της Αεροπορικής Βάσης Φαλήρου, είχε επηρεασθεί ευμενέ-

στατα από τον αδερφό του Βασιλιά Γεώργιο Β', ο οποίος πάντοτε εκφράζετο με ύμνους για τον Κων/νο Δαβάκη, για τις ικανότητες του, την ευθύτητα του χαρακτήρα του, τον ηρωισμό του, την γενναιότητά του και προ πάντων την ανδιοτελή αφοσίωσή του στο Θρόνο.

Ο Κ. Δαβάκης πρωτοσυναντά τον Βασιλέα Γεώργιο Β' στην Σχολή Ικάρων, το 1936 όταν ο Βασιλεύς την επισκέπτεται και μεταξύ των άλλων επιθεωρεί και τις τάξεις των μαθητών Ικάρων.

Όταν εισέρχεται στη τάξη της 4ης Σειράς Ικάρων, όπου οι μαθητές διδάσκονται Μαθηματικά, σηκώνει στον πίνακα, στην τύχη έναν Ίκαρο, τον Κ. Δαβάκη και του υπαγορεύει μία άσκηση. Η άσκηση λύνεται αμέσως. Έκπληκτος ο Βασιλιάς τον συγχαίρει και τον ρωτά από πιο μέρος της Ελλάδος κατάγεται. «Γεννήθηκα στον Πειραιά και κατάγομαι από τη Μάνη Μεγαλειότατε».

Αργότερα στη Μέση Ανατολή, όταν ο Βασιλεύς επισκέπτεται και επιθεωρεί την 13η Μοίρα αλλά και στο Κάιρο, όσες φορές συναντά τον Κ. Δαβάκη τον ρωτά κάτι σχετικό με τη Μάνη και τους Μανιάτες. «Γεια σου λεβέντη Μανιάτη! Τι νέα από την ωραία Μάνη!» Αυτές είναι οι συνήθεις φράσεις του Βασιλέα Γεωργίου Β' προς τον Κ. Δαβάκη. «Όταν τελειώσει ο πόλεμος και είμαστε καλά, τότε θα σας φέρνω νέα από τη Μάνη και θα σας ενημερώνω λεπτομερώς». Αυτή είναι η απάντηση του Κ. Δαβάκη.

Μετά το Δημοψήφισμα του 1947 και την επάνοδο του Γεωργίου Β' στην Ελλάδα, προφανώς ενημερωθείς για το ποίοι βοήθησαν πολύ για την Οργάνωσή του και το ευνοϊκό αποτέλεσμά του, καλεί τον Κ. Δαβάκη στα Ανάκτορα και παρουσία του Υπουργού Π. Μαυρομιχάλη, αφού τον ευχαριστεί για την βοήθειά του δηλώνει: «Αγωνίστηκες για τον θρόνο όπως θα αγωνιζόμουνα εγώ. Παρά το νεαρό της ηλικίας σου και την απειρία σου σε τέτοιους αγώνες έδειξες σοβαρότητα, σύνεση, υπευθυνότητα και οξύνοια εμπειρότατου ανθρώπου. Όλη μου η Οικογένεια και Εγώ προσωπικά σε θεωρούμε στενό μας φίλο, για να μη πώ μέλος Της».

Σε άλλη πάλι συνάντηση που έχουν κατά την επίσκεψη του Γεωργίου στο ΓΕΑ, όπου ο Κ. Δαβάκης είναι Υπασπιστής του Υπουργού Παν. Κανελλόπουλου και του Αρχηγού ΓΕΑ, ο Βασιλεύς εις επήκοον του Υπουργού, του Αρχηγού ΓΕΑ Χ. Μυτηλιναίου και άλλων Ανώτατων Αξιωματικών απευθυνόμενος προς Υπουργό και Αρχηγό τους λέγει: «Είστε πολύ τυχεροί που έχετε τον Επισμηναγό Δαβάκη Υπασπιστή. Ο

Μανιάτης αυτός λαμπρός αξιωματικός, τιμά την καταγωγή του μόνο με τις πράξεις και τις ικανότητές του. Άξια η επιλογή σας" και απευθυνόμενος προς τον Κ. Δαβάκη του είπε "Σύντομα θα κλειθείς στα Ανάκτορα για να τα πούμε".

Η συνάντηση αυτή γίνεται λίγες μέρες πρίν πεθάνει ο Βασιλεύς, στο Γραφείο του στα Ανάκτορα των Αθηνών. Μιλούσε με μεγάλη άνεση και φιλικότητα στον Κ. Δαβάκη. Του είχε μεγάλη εμπιστοσύνη. Στη συνάντηση αυτή του ζήτησε ο Μεγαλειότατος να μάθει με λεπτομέρεια για τις δολοφονίες των γονέων και αδελφών του από τους Ελαστίτες στα Δεκεμβριανά (1944). Εκεί μαθαίνει ο Βασιλεύς ότι και ο πατέρας του Κ. Δαβάκη, υπήρξε και αυτός αγωνιστής και υπερασπιστής του θρόνου.

Κατά τον Κ. Δαβάκη, ο Βασιλεύς Γεώργιος ο Β' είχε απερίγραπτη μνήμη, οξύνοια, σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Ήταν πολύ μυαλωμένος και έμπειρος.

Όσον αφορά τον Βασιλέα Παύλο, η πρώτη γνωριμία τους γίνεται στη Σχολή Ικάρων, όταν ο Κ. Δαβάκης είναι Ίκαρος και ο Παύλος, Διάδοχος εκπαιδευόμενος ως χειριστής. Αυτό σε καμμία περίπτωση δεν

Ο Βασιλέας Παύλος δια μέσου του Βασιλικού Κήπου κατευθύνεται από τα Ανάκτορα προς το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης στο Σύνταγμα. Συνοδεύεται από τον Υπουργά Εθνικής Αμύνης Δημ. Δαβάκη, τον τότε Αρχηγό ΓΕΝ, τον Γεν. Δ/ντη Ασφαλείας ΓΕΑ Σμήναρχο Κ. Δαβάκη κ.ά.

σημαίνει δέσιμο μεταξύ τους, γιατί ένας Διάδοχος θρόνου δεν δίνει και τόση σημασία σε νεαρούς Ικάρους που δεν τολμούν ούτε καν να τον αντικρύσουν.

Ο Παύλος όμως έχει ενημερωθεί για τα φρονήματα και τα πιστεύωντας έκαστου Ικάρου. Μεταξύ αυτών που έχουν ξεχωρίσει ως Βασιλόφρονες από οικογενειακή παράδοση ή από πεποίθηση είναι και ο Κ. Δαβάκης, ο οποίος είναι από τους ελάχιστους Βασιλόφρονες και από οικογενειακή παράδοση και από πεποίθηση. Ο Παύλος κατά το Κ. Δαβάκη υπήρξε ένας απλός και έντιμος άνθρωπος με πολύ καλές προθέσεις.

Ο Κ. Δαβάκης στη Μέση Ανατολή γνωρίζεται καλύτερα με τον Διάδοχο, ο οποίος πολύ γρήγορα εκτιμά τις ικανότητές του, τα στρατιωτικά και Διοικητικά του προσόντα, το ήθος του, γι' αυτό πολλές φορές τον προσκαλεί για να ενημερωθεί με τα συμβαίνοντα στις Πολεμικές Μοίρες και Εκπαιδευτικές Μονάδες.

Μετά το πέρας του συμμοριτοπολέμου, Διοικητής πλέον του Αερολιμένα Αθηνών ο Κ. Δαβάκης, πολλές φορές συνοδεύει τη Βασιλική Οικογένεια και το Επιτελείο της, κατά την αναχώρησή τους στο εξωτερικό ή τους υποδέχεται στον Κρατικό Αερολιμένα, οργανώνοντας με ασφάλεια την κάθε αφίξη ή αναχώρηση. Σε μία όμως από τις υποδοχές, με την αφίξη του Βασιλικού ζεύγους, ο Κ. Δαβάκης αφού έχει λάβει όλα τα μέτρα ασφάλειας, τους συνοδεύει από το αεροσκάφος στο αυτοκίνητο, τους χαιρετά στρατιωτικά και δια χειραψίας και αποχωρούν.

Καθόλη την διάρκεια της διαδρομής η Βασίλισσα Φρειδερίκη ενώπιον του οδηγού και του αεροπόρου Υπασπιστή, εξυβρίζει τον Διοικητή του Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών, τότε Αντισμήναρχο Κ. Δαβάκη διότι ενώ προετοίμασε μια τέλεια υποδοχή, με άγημα, μουσική και με όλους τους κανόνες ασφαλείας, την χαιρέτησε με χειραψία χωρίς το “ευγενές χειροφίλημα”, σε αντίθεση με όλους τους άλλους. Αυτό είναι αρκετό για να πέσει ο Κ. Δαβάκης στη δυσμένεια της Βασίλισσας, η οποία μαζί με τον Ποταμιάνο, ο οποίος πάντοτε έπαιρνε το μέρος της, φροντίζουν και τον κακολογούν συνεχώς στον Παύλο. Ο Ποταμιάνος δεν συμπαθεί τον Κ. Δαβάκη, λόγω του μίσους που έτρεφε προς τον ήρωα της Πίνδου Συνταγματάρχη Κ. Δαβάκη, από τότε που ο Συνταγματάρχης, το 1940, ζήτησε την παραπομπή του Ποταμιάνου στο Στρατοδικείο και την άμεση απομάκρυνσή του από την Αεροπορία, καθότι ως Διοικητής Μοίρας κατηγορήθηκε και θεωρήθηκε υπεύθυνος από τον Συνταγματάρχη,

για τον θάνατο του αδελφού του, μετά την πτώση του αεροσκάφους του. Ο Παύλος όμως, πάντοτε αντιδρά σθενερά, παρατηρώντας τους αυστηρά, ότι μπορεί να μην είναι “γλύφτης” ο Κ. Δαβάκης αλλά είναι εκ των ολίγων θεματοφυλάκων Αξιωματικών του Θρόνου. Τους εξηγούσε πάντοτε επίσης, ότι αυτό αποδεικνύεται και από τις συνεχείς αρνήσεις του να αναλάβει Υπασπιστής, τόσον τώρα που είναι Βασιλιάς όσο και όταν ήταν Διάδοχος. Παράλληλα τους έλεγε, ότι εκτός από ηρωϊκός αεροπόρος - πολεμιστής και άριστος Αξιωματικός, είναι με πατέρα, μάνα και αδέλφια δολοφονημένους από τους Κομμουνιστές κατά τα Δεκεμβριανά με μόνο “παράπτωμα” τους ότι ήταν βασιλόφρονες και οικογενειακοί φίλοι, κουμπάροι και υποστηρικτές της Οικογένειας Μαυρομιχάλη, από το 1821 μέχρι και την περίοδο αυτή.

Αργότερα επί Κυβερνήσεως ΕΡΕ, ο Σμήναρχος πλέον Κ. Δαβάκης πρωταγωνιστεί, επιμένοντας στον Κ. Καραμανλή για την άμεση εκδίωξη του Ποταμιάνου από τα Ανάκτορα. Εδώ βρίσκει συμπαραστάτες τον Υφυπουργό Κ. Τσάτσο και τον Αρχηγό της ΚΥΠ στρατηγό Νάτσινα Αλ.

Στην περίπτωση αυτή ο Βασιλιάς Παύλος και η Βασίλισσα Φρειδερίκη, όσο και αν επέμειναν για την παραμονή του Χ. Ποταμιάνου στα Ανάκτορα, προσέκρουαν στη σθεναρή άρνηση του Πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή, γι αυτό και αποπέμφθηκε ο Ποταμιάνος τότε. Έκτοτε ουδέποτε επανήλθε στα Ανάκτορα. Αυτό δεν το συγχώρεσε ποτέ στον Κ. Δαβάκη.

Την περιόδο αυτή (1954) που ο Κ. Δαβάκης βρίσκεται στη θέση του Αρχηγού Β' Κλάδου ΓΕΑ και μετέπειτα στη θέση του Γενικού Διευθυντού της Διεύθυνσης Ασφαλείας ΓΕΑ αναπτύσσει στενή υπηρεσιακή συνεργασία με αξιωματικούς των Πρεσβειών στην Αθήνα και κυρίως των χωρών του NATO.

Μία ημέρα ο τότε Υπουργός Δημοσίων Έργων και στενός του φίλος, Κων/νος Καραμανλής, τον κάλεσε και του εμπιστεύτηκε ότι προτίθεται μετά τον θάνατο του Στρατάρχου Παπάγου, που ήταν ήδη σοβαρά άρρωστος, να ιδρύσει Κόμμα. “Βασίζομαι στην βοήθειά σου. Γνωρίζω τις επαφές σου με τους ξένους, τις γνωριμίες σου με πολλούς Βουλευτές του Ελληνικού Συναγερμού, με τα Ανάκτορα και κυρίως την επιρροή σου στους Αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων, Ιδιαίτερα μάλιστα στους ΙΔΕΑΤΕΣ”.

Από την πλευρά του, ο τότε Υπουργός Δημοσίων Έργων, έκανε επαφές με Έλληνες Πολιτικούς ανεξάρτητα από το Κόμμα που ανήκαν, αλ-

λά και με παράγοντες του εξωτερικού, ρίχνοντας όλο του το βάρος σε αξιωματούχους των ΗΠΑ.

Εδώ στην Ελλάδα όλα έχουν δρομολογηθεί από πλευράς Ελληνικού Συναγερμού και Ανακτόρων, έτσι ώστε διάδοχος του Στρατάρχου να είναι ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος ή ο Στέφανος Στεφανόπουλος. Ο Σπύρος Μαρκεζίνης που κάποτε εφέρετο ως ο επικρατέστερος καθότι Υπουργός Συντονισμού και Αναπληρωτής Πρωθυπουργός έχει διαγραφεί από το κόμμα και έχει ιδρύσει δικό του.

Δειλά – δειλά ο τότε Σμήναρχος Κ. Δαβάκης αρχίζει τις επαφές του με αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων και ιδιαίτερα του Στρατού Ξηράς και της Αεροπορίας. Κάνει κοινωνούς από πλευράς Στρατού Ξηράς τον τότε αρχηγό του ΙΔΕΑ Συνταγματάρχη Γεώργιο Μπάλλα, τον ταξίαρχο Αλέξανδρο Νάτσινα, τον Συνταγματάρχη Οδυσσέα Αγγελή, τον Συνταγματάρχη Π. Βέλιο, τον Συνταγματάρχη Δημ. Βέρρο, ενώ από πλευράς Αεροπορίας τον Υποπτέραρχο Επαμ. Πλούμπη, τον Ταξίαρχο Κ. Μαργαρίτη, τους Σμηνάρχους Π. Μητσάκο, Ν. Πλατή, και τους Αντισμήναρχους Μ. Φραγκίσκο, Δημοσθ. Καρακίτσο, Κ. Λιάτη. Στο μεταξύ αποκλείεται από την διαδοχή ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος και μόνος διεκδικητής μένει ο Στέφανος Στεφανόπουλος.

Όλοι οι ανωτέρω αξιωματικοί, αναλαμβάνουν να στρατολογήσουν όσους πιο πολλούς αξιωματικούς μπορούν, έτσι ώστε το όνομα του Κ. Καραμανλή να κυκλοφορεί τόσο στην Περιφέρεια όσο και στο Λεκανόπεδιο. Παράλληλα ο Σμήναρχος Κ. Δαβάκης συζητά την όλη υπόθεση με τους πολιτικούς του Ελληνικού Συναγερμού Γ. Βογιατζή, Ανδρ. Αποστολίδη, Δ. Δαβάκη, Αχ. Γεροκωστόπουλο, Ι. Ψαρρέα, Τρ. Τριανταφύλλακο, Ι. Τριανταφύλλη, Δημ. Αλιμπράντη, Κων/νο Αδαμόπουλο, Λεων. Δερτιλή, Γεώργιο Κατσαφάδο, Δημ. Πετροπουλάκο, οι οποίοι συμφώνησαν να ακολουθήσουν τον Κ. Καραμανλή εφ' όσον προέβαινε στην ίδρυση νέου κόμματος. Μετά την «συμφωνία κυρίων» που έγινε, ο Κ. Δαβάκης, καθέναν από τους προαναφερθέντες βουλευτές τους πηγαίνει «για καφέ και συζήτηση» στο Γραφείο του Υπουργού Δημοσίων Έργων, Κ. Καραμανλή.

Στο μεταξύ ο Κ. Δαβάκης έρχεται σε επαφή με τον αμερικανό φίλο και συνεργάτη του για θέματα Ασφαλείας, τότε σταθμάρχη της CIA στην Αθήνα Άλφρεδ Άλμερ, στον οποίο εκθέτει τις προθέσεις του Υπουργού Δημοσίων Έργων Κ. Καραμανλή. Ο Άλμερ ενημερώνει τον Πρέσβη των ΗΠΑ στην Ελλάδα, Yost, ο οποίος μετά από λίγες μέρες ζη-

τά να δει τον Σμήναρχο Κ. Δαβάκη στο Γραφείο του, στην Αμερικάνικη Πρεσβεία. Ο Κ. Δαβάκης συνοδευόμενος από τον Άλμερ, επισκέπτεται τον Πρέσβυ των ΗΠΑ Yost και συζητούν το όλο θέμα. Ο Πρέσβυς των ΗΠΑ εξουσιοδοτεί τον Κ. Δαβάκη να μεταφέρει στον τότε Υπουργό Κ. Καραμανλή την επιθυμία των ΗΠΑ για την μη ίδρυση νέου Κόμματος. Οι Αμερικανοί αξιωματούχοι βλέποντας τη διάλυση του Ελληνικού Συναγερμού να επέρχεται με μαθηματική ακρίβεια μετά τον θάνατο του Στρατάρχη και τους Κανελλοπουλικούς να “σκοτώνονται” με τους Στεφανοπουλικούς και βλέποντας το Κόμμα των Φιλελευθέρων να είναι ήδη διαλυμένο από τις οξύτατες διαμάχες των Βενιζέλου – Παπανδρέου, έψαχναν για μία άλλη λύση που θα έφερνε την ηρεμία στην ταραγμένη πολιτική ζωή του τόπου. Η λύση Κ. Καραμανλή ήλθε από τον ουρανό. Ο Yost εξουσιοδοτήθηκε από τον Υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ να ενημερώσει τον Βασιλέα Παύλο, με τον οποίο διατηρούσε ιδιαίτερες φιλικές σχέσεις, για τα δεδομένα που προέκυψαν και τη λύση Κ. Καραμανλή.

Συγχρόνως Επιτροπή Αξιωματικών του Στρατού και της Αεροπορίας αποτελούμενη από τον Ταξίαρχο Αλ. Νάτσινα, τον Συνταγματάρχη Γ. Μπάλλα και τους Σμηνάρχους Κ. Δαβάκη και Πέτρο Μήτσάκο, επισκέφθηκε τον Βασιλέα Παύλο και του ζήτησε να ορκισθεί ο Κ. Καραμανλής Πρωθυπουργός μετά τον θάνατο του Στρατάρχη, γιατί αυτό επιτάσσει το Εθνικό συμφέρον. Όλα τα παραπάνω, πλέον των προσωπικών επαφών και ενεργειών του Κ. Καραμανλή, ανέτρεψαν όλα τα μέχρι τότε αποφασισθέντα. Όλη η Ελλάδα, αμέσως μετά το άκουσμα του θανάτου του Στρατάρχη Αλ. Παπάγου, περίμενε να ακούσει ότι ο Στέφανος Στεφανόπουλος ορκίζεται Πρωθυπουργός. Αντ' αυτού όμως ο Βασιλεύς Παύλος, στις 5/10/1955 αναθέτει την εντολή σχηματισμού Κυβέρνησης, στον μέχρι τότε Υπουργό Δημοσίων Έργων Κ. Καραμανλή...

Τον Νοέμβριο του 1954, ο τότε Συνταγματάρχης Γεώργιος Γρίβας, φθάνει κρυφά και εγκαθίσταται στην Κύπρο. Αμέσως αναλαμβάνει την αρχηγία της ΕΟΚΑ και εξαπολύει μαζί με τους Κύπριους αγωνιστές ένοπλο αγώνα κατά των Βρετανών την 1η Απριλίου 1955. Τότε ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος βρίσκεται στη Νέα Υόρκη και δίνει τη μάχη του Κυπριακού στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ.

Ο Κων/νος Δαβάκης είχε συνεργασθεί κατά το παρελθόν με τον Γεώργιο Γρίβα, όταν μαζί με τον Αστυνομικό Διευθυντή Αθηνών Άγγελο Έβερτ του έστελναν στην Αίγυπτο επικηρυγμένους από τους Γερμα-

νούς, Έλληνες και Ελληνοεβραίους, τους παρελάμβανε και τους διοχέτευε δια μέσου του Ελληνικού Υπουργείου Αεροπορίας Μέσης Ανατολής, σε εκπαιδευτικές Μονάδες, εάν ήσαν σε ηλικία στράτευσης ή σε διάφορα ξενοδοχεία του Καΐρου αρχικά, μέχρι να είναι σε θέση να εργαστούν και να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους μόνοι τους.

Η συνεργασία Κ. Δαβάκη – Γ. Γρίβα συνεχίστηκε όταν το 1945 επαναπατρίστηκε ο πρώτος και κλήθηκε από τον δεύτερο, για να βοηθήσει στην οργάνωση και την στρατολόγηση μελών, για λογαριασμό της Εθνικής Οργάνωσης Χ, της οποίας ο Γ. Γρίβας ήταν Αρχηγός.

Έτσι ο Επισμηναγός τότε Κ. Δαβάκης φρόντισε και εμπλούτισε την Χ Πειραιά με νέα μέλη, όταν μάλιστα ανέλαβε το 1946 Υπασπιστής του Υπουργού Εθνικής Αμύνης Πέτρου Μαυρομιχάλη, φρόντισε για τον άρτιο εξοπλισμό της Οργάνωσης. Ο εξοπλισμός της Χ από τον Κ. Δαβάκη συνεχίστηκε και επί Υπουργίας Π. Κανελλοπούλου, Π. Πρωτοπαπαδάκη και Θ. Τσάτσου στους οποίους εξακολούθησε να είναι Υπασπιστής.

Μετέπειτα μάλιστα ως Υποδιοικητής και Διευθυντής Ασφαλείας της Αεροπορικής Βάσης Ελευσίνας, βοήθησε τον εξοπλισμό της Χ σε ολόκληρο το Λεκανοπέδιο. Με τη συνεργασία αυτή της δεύτερης περιόδου (1945 – 1949), δημιουργήθηκαν άριστες διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ των δύο ανδρών και αναπτύχθηκε αμοιβαία αλληλοεκτίμηση.

Μόλις λοιπόν ο Γ. Γρίβας ανέλαβε το 1954 την Αρχηγία της ΕΟΚΑ, ζήτησε την συνδρομή του Σμηνάρχου πλέον και Γενικού Διευθυντού της Διεύθυνσης Ασφαλείας ΓΕΑ και ΥΠΑ Κ. Δαβάκη.

Από την περίοδο αυτή μέχρι το 1962 που αποστρατεύεται, ο Κ. Δαβάκης, φροντίζει για την αποστολή κάθε είδους οπλισμό στον Στρατηγό Γ. Γρίβα-Διγενή, με κάθε μυστικότητα και προσοχή. Για την αποστολή αυτού του οπλισμού στην Κύπρο και συγκεκριμένα στον Αρχηγό της ΕΟΚΑ, πάντοτε ενημέρωνε τον Αρχηγό ΓΕΑ Αντιπρόραρχο Κ. Μαργαρίτη και τους εκάστοτε πολιτικούς προϊσταμένους του (Κ. Κα-

Ταξίαρχοι Αεροπορίας Χρ. Κατσιγιάννης και Κ. Δαβάκης

ραμανλή, Αρ. Πρωτοπαπαδάκη, Δ. Βουρδουμπά, Δ. Δαβάκη, Γ. Θεμελή) χωρίς όμως να τους μεταφέρει την ευθύνη, ουδέποτε δε, τους εξέθεσε. Το θέμα ήταν πολύ λεπτό και απαιτούντο υπεύθυνοι χειρισμοί για να μη εκτεθεί η Χώρα και η πολιτική της ηγεσία.

Όταν μάλιστα ο Βρετανός Ακόλουθος Ενόπλων Δυνάμεων στην Ελλάδα, στις αρχές του 1957 σε συνάντηση του με τον Υφυπουργό Εθνικής Αμύνης υπαινίχθηκε ότι μετά από ενημέρωσή του από τη MIT (Κρατική Υπηρεσία Πληροφοριών της Τουρκίας) υπάρχουν υπόνοιες ότι ο Αρχηγός των Υπηρεσιών Ασφαλείας της Ελληνικής Πολεμικής και Πολιτικής Αεροπορίας τροφοδοτεί με οπλισμό τους Κύπριους, ο τότε Υφυπουργός Δημ. Δαβάκης, προφασίστηκε πλήρη άγνοια και κάλεσε ενώπιον του Βρετανού Αξιωματούχου τον τότε Σμήναρχο Κ. Δαβάκη από τον οποίο ζήτησε σχετικές εξηγήσεις. Ο Κ. Δαβάκης ανέτρεψε έναν προς ένα τους ισχυρισμούς του Βρετανού Ακολούθου, τον καθησύχασε και ο άνθρωπος αναχώρησε για το Γραφείο του τουλάχιστον προβληματισμένος.

Τον Φεβρουάριο του 1959 γίνονται οι συμφωνίες Ζυρίχης και υπογράφονται - κυρώνονται στο Λονδίνο. Οι συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου χαρακτηρίζονται από τον Στρατηγό Γ. Γρίβα - Διγενή ως εκτρώματα που δεν είναι δυνατόν να ζήσουν, ενώ κατά τον Κ. Καραμανλή η ημέρα υπογραφής των συνθηκών, είναι η ευτυχεστέρα ημέρα της ζωής του.

Στη Βουλή των Ελλήνων ο ιστορικός Σπ. Μαρκεζίνης (Αρχηγός του Κόμματος των Προοδευτικών) μεταξύ των άλλων είπε "...Αι συμφωνίαι δεν ηρκέσθησαν να ενταφιάσουν την Ένωση, αλλά έθεσαν και κουστωδίαν Τούρκων στρατιωτών επί του τάφου της." Και συνεχίζοντας δηλώνει. "Οι Τούρκοι λοιπόν, εφρόντισαν να κατοχυρώσουν τη πλήρη των συγκυριαρχίαν με το σύνταγμα αυτό, προετοιμάζοντες όμως επί πλέον και τον διαμελισμόν της Νήσου, εάν ποτέ το πείραμα της συνεργασίας δεν επιτύχη".

Ο Σοφοκλής Βενιζέλος (Κόμμα Φιλελευθέρων) χαρακτήρισε τις Συμφωνίες ως "Εθνικήν Ταπείνωσιν" ενώ ο Ηλίας Ηλιού (ΕΔΑ) χαρακτήρισε τις Συμφωνίες ως "τραγωδία".

Ο Κ. Δαβάκης προ της υπογραφής τους, επικοινώνησε από το Παρίσι όπου υπηρετούσε στο NATO / SHAPE με τον Κων/νο Καραμανλή και του εξέφρασε την άποψη ότι δεν πρέπει να υπογραφούν αυτές οι Συμφωνίες, γιατί η Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα δεν θα γίνει ποτέ. Ο Κ. Καραμανλής τον καθησύχασε λέγοντάς του ότι επιβάλλεται να υπο-

γραφούν, διότι οι διεθνείς πιέσεις είναι αφόρητες.

Μετά την επάνοδό του στην Αθήνα και την ανάληψη και πάλι των καθηκόντων του Γενικού Διευθυντού της Διεύθυνσης Ασφαλείας ΓΕΑ, ο Κ. Δαβάκης σε συνάντησή του με τον Πρωθυπουργό Κ. Καραμανλή, μεταξύ των άλλων θεμάτων, του επεσήμανε για μία ακόμη φορά την αντίθεσή του για τις Συμφωνίες Λονδίνου - Ζυρίχης και τις επιπτώσεις που θα έχει η Κύπρος στο μέλλον από αυτές.

Ο Κων/νος Καραμανλής, πάντοτε άκουγε με προσοχή τα όσα του έλεγε ο Κ. Δαβάκης. Πίστευε πολύ στην κρίση και το αισθητήριό του. Γνώριζε βέβαια μετά από τόσα χρόνια γνωριμίας, φιλίας και συνεργασίας, την εντιμότητα, το θάρρος της γνώμης, την αντικειμενικότητα και την ειλικρίνειά του.

Ο Κ. Δαβάκης ήταν από τους λίγους φίλους και συνεργάτες του Κ. Καραμανλή που από την περίοδο της Μέσης Ανατολής μέχρι και την πρώτη οκταετία διακυβέρνησης αντιμετωπιζόταν ως ίσος προς ίσον. Ουδέποτε του ύψωσε τη φωνή, ουδέποτε τον εξύβρισε και ουδέποτε τον αμφισβήτησε.

Ο Πτέραρχος Κ. Δαβάκης γνωρίστηκε με τον Κων/νο Καραμανλή πριν ακόμη από τον πόλεμο, μέσω του παιδίατρου εξαδέλφου του Ιωάννη Δαβάκη, με τον οποίο ο Κ. Καραμανλής υπήρξε συμμαθητής στο Γυμνάσιο.

Η γνωριμία αυτή, εξελίχθηκε σε μία βαθειά φιλία και αλληλοεκτίμηση. Οι σχέσεις συσφίγηκαν ακόμη περισσότερο στη Μέση Ανατολή και αργότερα στην Ελλάδα. Ως Υπασπιστής του Π. Μαυρομιχάλη ο Κων/νος Δαβάκης συναντάται καθημερινά με τον Κ. Καραμανλή. Όλες οι εξυπηρετήσεις του Γραφείου του Κ. Καραμανλή από πλευράς Ενόπλων Δυνάμεων, γίνονται πάντοτε από τον Κ. Δαβάκη. Για όσο διάστημα ο Κ. Καραμανλής παρέμεινε στο Κάιρο, φιλοξενείται στο Ξενοδοχείο του πεθερού, του Κ. Δαβάκη.

Στις 4 Οκτωβρίου 1955 μετά από μακρόχρονη ασθένεια πέθανε ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος Στρατάρχης Αλέξανδρος Παπάγος.

Εδώ ο Πτέραρχος Νέρων Πλατής καταθέτει στον γράφοντα (*Zacharoplassteio "Dolce", σήμερα "Φίλιον", οδός Σκουφά*):

"Οι Βρεττανοί πολύ πριν από τον θάνατο του Στρατάρχη προετοίμαζαν ως διάδοχό του τον Στέφανο Στεφανόπουλο.

Ο Κων/νος Καραμανλής, Υπουργός Δημοσίων Έργων τότε, συνεργάζεται με φίλους του, Βουλευτές και άλλους Έλληνες με μεγάλη ανα-

γνωρισμότητα στις περιοχές τους, με σκοπό την ίδρυση νέου Κόμματος, μετά τον διαβλεπόμενο θάνατο του Στρατάρχη, υπό την αρχηγία του.

Επιπρόσθετα είναι εκ των ελαχίστων υπουργών, που εναντιώθηκε κατά τη συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου, για την ανακίνηση του Κυπριακού, πράγμα που του προσέδωσε διεθνή αναγνώριση.

Ο Κ. Καραμανλής μεταξύ των φίλων και συνεργατών του, ενημέρωσε και τον τότε Σμήναρχο Κων/νο Δαβάκη, ο οποίος είχε την θέση του Αρχηγού Β! Κλάδου ΓΕΑ και μετά του Γενικού Διευθυντού της Διεύθυνσης Ασφαλείας ΓΕΑ και ΥΠΑ. Από τη θέση αυτή είχε εύκολη πρόσβαση και στις Υπηρεσίες Ασφαλείας ως και στους Ακολούθους Ενόπλων Δυνάμεων και των Πρεσβευτών των συμμάχων Χωρών.

Την περίοδο αυτή είχε συνδεθεί και με τον Αμερικανό σταθμάρχη της C.I.A στην Αθήνα, Άλφρεδ Άλμερ. Συνεργάζονται αρμονικά και έχει αποκτηθεί μία “εμπιστοσύνη” και αλληλοεκτίμηση εκατέρωθεν. Παράλληλα έχουν αναπτυχθεί και οικογενειακές σχέσεις. Πρώτα ο Κ. Δαβάκης καλλιέργησε το έδαφος και ενημέρωσε τον σταθμάρχη της C.I.A, περί των σκέψεων του Κ. Καραμανλή, περί ίδρυσης νέου Κόμματος, μετά τον θάνατο του Στρατάρχη. Ο ΚΔαβάκης έφερε σε επαφή τον Άλφρεδ Άλμερ με τον τότε Υπουργό Δημοσίων Έργων Κ. Καραμανλή.

Ο Άλφρεδ Άλμερ με συνεργάτες του από την Πρεσβεία των ΗΠΑ στην Αθήνα, ήλθαν σε επαφή με έλληνες πολιτικούς όπως τους Κ. Τσάτσο, Π. Πιπινέλη, Γρ. Κασιμάτη και τους βολιδοσκόπησαν. Κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι θα ήταν ευκολότερη λύση από πλευράς ΗΠΑ να βοηθηθεί, ο Κ. Καραμανλής και να αναλάβει αμέσως Πρωθυπουργός μετά το θάνατο του Στρατάρχη, παρά να εισέλθει στη διαδικασία ίδρυσης νέου Κόμματος. Έτσι σε πρώτη φάση άρχισε η προσέγγιση και ο προσυλιτισμός Βουλευτών του Συναγερμού, στον δε Κ. Δαβάκη ανατέθηκε η ενημέρωση του Βασιλέα Παύλου και ορισμένων αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων που ήσαν σε θέσεις κλειδιά. Επίσης ο Κ. Δαβάκης ανέλαβε την ενημέρωση φίλων του Βουλευτών του Συναγερμού σε πρώτη φάση, για να μη φανεί ο ίδιος ο Κ. Καραμανλής και εξετίθετο σε περίπτωση διαρροϊς ή προδοσίας του Σχεδίου. Έτσι ο Κ. Δαβάκης ενημέρωσε τους Γ. Βογιατζή, Ι. Ψαρρέα, Δ. Δαβάκη, Αχ. Γεροκωστόπουλο, Τρύφωνα Τριανταφυλλάκο, Ι. Τριανταφύλλη, Ανδρ. Αποστολίδη, Δ. Αλιμπράντη, Κ. Αδαμόπουλο, Λεων. Δερτιλή, Γεώργιο Κατσαφάδο κ.ά..

Ο Κ. Δαβάκης μίλησε με τον Υποπτέραρχο Επ. Πλούμπη (εν τω μετα-

ξύ αποστρατεύτηκε), τον Ταξίαρχο Κ. Μαργαρίτη, τον Σμήναρχο Π. Μητσάκο και σε μένα από πλευράς Αεροπορίας και με τον Συνταγματάρχη Γ. Μπάλλα, ηγετικό στέλεχος του ΙΔΕΑ και Ταξίαρχο Αλεξ. Νάτσινα από πλευράς Στρατού Ξηράς. Αντιπροσωπεία Αξιωματικών από τους ανωτέρω, ζήτησε και παρουσιάσθηκε στον Βασιλέα Παύλο. Του εξήγησαν πως έχουν τα γεγονότα και ο Κ. Δαβάκης ανέλαβε την υποχρέωση, να του παρουσιάσει τον σταθμάρχη της C.I.A. Άλφρεδ Άλμερ. Έτσι και έγινε. Ο Άλμερ παρουσιάστηκε στον Βασιλέα Παύλο και Τον ενημέρωσε για τις προθέσεις των υπηρεσιών των ΗΠΑ. Παράλληλα ο Σμήναρχος Πέτρος Μητσάκος μίλησε με τους αυλικούς Σοφ. Παπανικολάου και Μαίρη Καρόλου, οι οποίοι από άλλη γωνία μίλησαν με τον Βασιλέα, σχετικά με τις ικανότητες και την αφωσίωση του Κ. Καραμανλή στο Θρόνο.

Βέβαια αυτά που έκαναν οι Κ. Δαβάκης και Π. Μητσάκος υπέρ του Κ. Καραμανλή, απέβαιναν σε βάρος ενός εκ των υποψηφίων διαδόχων του Στρατάρχη, του φίλου τους Παναγιώτη Κανελλόπουλου, αλλά όταν ανέλαβαν τις προσπάθειες, είχε ήδη προκριθεί ο Στέφανος Στεφανόπουλος. Έτσι, ενώ ο Βασιλεύς Παύλος είχε ειδοποιήσει τον Στεφ. Στεφανόπουλο ότι θα του έδινε την εντολή, μετά από τις συντονισμένες αυτές ενέργειες, ο Βασιλεύς Παύλος κάλεσε στις 5 Οκτωβρίου 1955 (μία ημέρα μετά τον θάνατο του Στρατάρχη), τον Κ. Καραμανλή και ενώ πολλοί Βουλευτές του Συναγερμού έστελναν ανθοδέσμες και συγχαρητήρια στον Στεφ. Στεφανόπουλο, τον ρώτησε: "Νομίζετε ότι ο Ελληνικός Συναγερμός θα είναι σε θέση, στην παρούσα εμπλοκή, να εκλέξει ομόφωνα ένα νέο αρχηγό;" "Δεν το νομίζω. Ο Συναγερμός δεν αποτελείται πλέον παρά από ομάδες, που η καθεμία έχειτον αρχηγό της και ο καθένας από αυτούς τους αρχηγούς επιδιώκει να διαδεχθεί τον Στρατάρχη. Έτσι η ομοφωνία, μου φαίνεται αδύνατη Μεγαλειότατε", απάντησε ο Κ. Καραμανλής. Μετά από αυτά τα λόγια ο Βασιλεύς του ανέθεσε την εντολή σχηματισμού Κυβέρνησης, ορίζοντας την ορκομωσία της, την επόμενη 6/10/55 στις 13:30.

Δημήτριος Δαβάκης,
Υφυπουργός
Συγκοινωνιών και
μετά Εθνικής Αμύνης
με Κυβερνήσεις
Κ. Καραμανλή.

Ο Κων/νος Καραμανλής, αναθέτει στον εξάδερφο του Κ. Δαβάκη, Δημήτριο Δαβάκη, τα καθήκοντα του Υφυπουργού Συγκοινωνιών και αμέσως μετά τις εκλογές, ως Αρχηγός της EPE πλέον, τα καθήκοντα του Υφυπουργού Εθνικής Αμύνης και ο οποίος με την σειρά του αναθέτει στη σύζυγο του Κων/νου Δαβάκη, Νίοβη τα καθήκοντα της Διευθύντριας του Ιδιαιτέρου του Γραφείου. Η Νίοβη Δαβάκη για την εποχή εκείνη θεωρείται πολύ μορφωμένη, με σπουδές σε Γαλλικά Κολλέγια της Αιγύπτου και γνώστρια τριών ξένων γλωσσών (Γαλλικά, Αγγλικά, Αραβικά).

Το Πρωθυπουργικό Γραφείο κατά τη διάρκεια της πρώτης οκταετούς διακυβέρνησης της Χώρας από την EPE του Κ. Καραμανλή, συνεργάζεται με τον Κων/νο Δαβάκη, για θέματα στρατιωτικά με τον Διευθυντή του Στρατιωτικού Γραφείου του Πρωθυπουργού Ταξίαρχο Δημ. Βέρο, ενώ για θέματα Κοινωνικά, εξυπηρετήσεων κάθε είδους με την και Ατσαβέ και τον Αθανάσιο Γεράκη. Για τα πολύ σοβαρά θέματα, κυρίως Εθνικά, καλείται ο Κ. Δαβάκης και ενημερώνει ή του δίδονται οδηγίες από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Με λίγα λόγια ο Κ. Δαβάκης είναι από τους ελάχιστους αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων που συναντά τα τaktikότata τον τότε Πρωθυπουργό της Χώρας και συνεργάζεται στενά μαζύ του.

Όταν ο Πρωθυπουργός μετά το 1963 εγκαθίσταται στο Παρίσι, περισσότερες είναι από 10, οι φορές που είτε μαζύ με τη σύζυγό του Νίοβη και τον υιό του Γιώργο, είτε με τον εξάδελφό του Παιδίατρο Γιάννη Δαβάκη, τον επισκέπτεται στο σπίτι του στην οδό Μονμορενσύ.

Μετά την μεταπολίτευση το 1974 και την επάνοδο του στην Ελλάδα, ο Κ.Καραμανλής πολλά βράδυα διαμένει στο ξενοδοχείο "Μεγάλη Βρεττάνια". Ένα πρώιμερα περινώντας μπροστά από το ξενοδοχείο ο Πτέραρχος Κ. Δαβάκης, συνοδευόμενος από τον Πτέραρχο Επαμ. Πλούτη και εμένα, με κατεύθυνση το Café Zonar's, εξέρχεται ο Κ. Καραμανλής με τη συνοδεία του και πεζός κατευθύνεται προς τη Βουλή.

Αντικρύζοντας τον Κ. Δαβάκη και εμάς, φωνάζει, "Κώστα", σταματάμε, πλησιάζουμε και ο Πρόεδρος τον αγκαλιάζει, τον ασπάζεται και του λέει: "Κώστα, δεν ήλθες ακόμη να με δεις". "Πώς να έρθω Πρόεδρε. Μπορώ να πλησιάσω το Γραφείο σου;" ήταν η απάντηση του Κων/νου Δαβάκη.

"Εσύ δεν μπορείς; Μιά κλωτσιά δίνεις στην πόρτα, μιά φωνή βάζεις και μπαίνεις όποτε και όπου θέλεις", αποκρίνεται ο Πρόεδρος. "Πάει

πια η εποχή που γινόντουσαν αυτά Πρόεδρε. Πέρασε ανεπιστρεπτί. Τώρα είμαστε απόστρατοι και μας κατουράνε και οι σκύλοι ακόμη”, του απιάντησε. Γελάσανε, χαιρετήθηκαν, χαιρέτησε και εμάς και απομακρυνόμενος του λέει: “Αυτές τις μέρες θα σου τηλεφωνήσει κάποιος από το Γραφείο μου, για να έλθεις να τα πούμε από κοντά”.

Αυτή τη φιλία και την αγάπη του Προέδρου προς τον Κώστα Δαβάκη την διαπίστωσα για μία ακόμη φορά στη γωνία της “Μεγάλης Βρεττανίας”.

Είμαι βέβαιος ότι την εποχή εκείνη ο Κων/νος Καραμανλής, για λόγους ασφαλείας, δε θα σταματούσε για κανέναν και μάλιστα για δέκα ολόκληρα λεπτά μέσα στο δρόμο”. αφηγείται ο Νέρων Πλατής.